

Sfaturi pentru părinți

Iată în rândurile de mai jos câteva sfaturi pentru oamenii mari, lucruri pe care aceștia deseori le uită în relația cu copiii:

1. Nu le faceți promisiuni. În cazul în care nu le puteți ține riscați să își piardă încrederea voi.
2. Nu folosiți forța. Îi veți obișnui cu ideea că numai forța contează.
3. Nu îi răsfățați. Ei știu că nu merită totul dar totuși încearcă.
4. Nu îl ajutați mereu la ceva ce poate să facă singur. Îl veți obișnui să vă folosească în serviciul lui.
5. Nu îl corectați în public. Va fi mult mai receptiv dacă îi veți vorbi între patru ochi.
6. Nu îl pedepsiți prea aspru. Se poate speria ușor și începe să spună minciuni.
7. Nu îi acordați atenție exagerată când e ușor bolnav. S-ar putea să exagereze și el.
8. Nu îl respingeți când vă pune întrebări. Va căuta răspunsurile în altă parte.
9. Nu îl cicăliți. Se va proteja făcând pe surdul.
10. Nu încercați să păreți perfecți în fața lor. Vor crede că nu vă pot ajunge niciodată.
11. Nu contează cât timp petreceți împreună, ci cum îl petreceți! Dar nu îi neglijați.
12. Nu uitați că nu poate crește fără încurajări și înțelepciune.

Copiii sunt niște mici vlăstare care au nevoie de atenție și iubire pentru a crește drepte spre soare.

**propuse de
educ. Mihaela Munteanu**

Lecția fluturului

Într-o zi, a apărut o mică gaură într-o gogoasă de viermi de mătase. Un om care trecea din întâmplare pe acolo s-a uitat atent câteva ore la fluturile care se tot chinuia să iasă din gaură.

După mult timp de forțare, se părea că fluturile nu mai avea nicio șansă să iasă iar omul s-a decis să ajute fluturile: a luat un briceag și a desfăcut gogoșa. Fluturile a ieșit imediat. Dar corpul său era prea mic și foarte fragil, aripile sale erau slab dezvoltate și se mișcau cu greutate. Omul continua să se uite, sperând că de la un moment la altul aripile fluturului să se deschidă și să fie în stare să susțină corpul, ca apoi fluturile să zboare.

Nu s-a întâmplat nimic. Fluturile și-a petrecut restul existenței sale târându-se pe pământ cu un corp fragil și cu aripile slab dezvoltate. Nu fusese niciodată în stare să zboare. Prin intenția sa de a ajuta, omul nu înțelegea că efortul fluturului, era de fapt trimiterea fluidului din corp către aripi, pentru ca acestea să se dezvolte. Era felul în care Dumnezeu îl creștea.

Uneori, efortul este exact ceea ce avem nevoie în viața noastră. Dacă Dumnezeu ne-ar permite să trăim viață fără niciun obstacol, am fi limitați. Nu am putea niciodată să fim puternici. Nu am putea niciodată să zburăm.

Am cerut forță...

și Dumnezeu ne-a dat dificultăți pentru a ne face puternici.

Am cerut știință...

și Dumnezeu ne-a dat probleme de rezolvat.

Am cerut prosperitate...

și Dumnezeu ne-a dat creier și mușchi pentru a lucra.

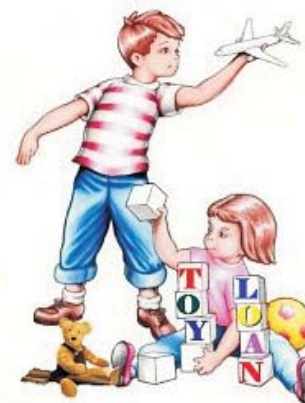
Am cerut dragoste...

și Dumnezeu ne-a dat persoane cu probleme pe care să le ajutăm.

Nu am primit nimic din ce am cerut...

Dar am primit tot de ce aveam nevoie. Să ne trăim viața fără frică, înfruntând toate obstacolele și demonstrând că le putem depăși.

sursa: Internet

Buletin (in)formativ didactic al Școlii Nr. 3 Drăgușani.

Desene pe asfalt

Soliști de soi

Nr. 5 - iulie 2006. Se distribuie GRATUIT.

Copiii și timpul liber

Lucrul cel mai dificil pentru om este să-și organizeze timpul liber - spunea Goethe, ilustru gânditor german. La o primă lectură această afirmație nu pare a fi adevărată. Intrând însă în analiza afirmației constatăm că, în general, activitățile care ne ocupă în mod obligatoriu timpul (serviciul, munca în gospodărie, școala etc.) au un grad de organizare propriu, fapt pentru care nu solicită efort organizatoric din partea noastră. Trebuie doar să urmezi regulile știute și totul va fi bine.

Pe de altă parte, atunci când te afli în fața unui buget de timp liber (o după-amiază, un week-end, o vacanță) te confrunți cu o mulțime de dileme: ce să fac mai întâi? dar apoi? cât timp? cum? e bine așa?...

Dintre toate vârstele, copilăria este cea care dispune de cel mai important buget de timp liber. Și spunem *buget* pentru că așa trebuie privit timpul în general, ca pe o resursă prețioasă care nu trebuie irosită fără rost.

Copiii nu par a avea probleme cu a cheltui acest buget prețios. Cu toții aleg imediat activitatea lor favorită: jocul (în cel mai bun caz - jocul presupunând reguli, organizare) sau joaca, forma libertină a jocului în care regulile se fac după bunul plac iar organizarea o face de obicei cel mai autoritar dintre ei.

Nu vom trece aici în revistă importanța jocului pentru copii. El este important și sfătuim pe părinți să nu le interzică acest drept. Jocul îi ajută să se socializeze, să simuleze comportamente și să învețe realități ale vieții.

Trebuie însă a atrage atenția asupra câtorva aspecte importante, care de cele mai multe ori sunt uitate sau lăsate pe ultimul loc de către unii părinți:

- întotdeauna să vă faceți timp să vă jucați puțin cu copilul;

- jocul de unul singur nu este de preferat jocului în grup. Lăsați copilul să se joace cu alții, de seama lor, nu însă fără a face o selecție a acestor parteneri de joc. De cele mai multe ori lucrurile rele (fumatul, consumarea băuturilor alcoolice etc.) se deprind în cadrul grupului, de la cei mai puțin educați. Jocul de unul singur poate duce la închidere în sine, neîncredere, egoism.

- copilul trebuie supravegheat în timpul liber. Asigurați-vă că nu există riscuri de accidente sau că acesta nu face activități necorespunzătoare vârstei sau educației lui.

Timpul este cel mai important lucru pe care un om îl poate cheltui.
(Theophrastus)

Se zice că timpul trece. Timpul nu trece niciodată. Noi trecem prin timp.
(Garabet Ibrăileanu)

Vacanța mare este un uriaș buget de timp liber. În cele aproape trei luni de vacanță, copilul lăsat nesupravegheat sau neîndrumat nu va ști să organizeze în folosul său această resursă.

În afara activităților cotidiene (odihnă, mâncare, igienă) se va juca, probabil, toată ziua.

Rămâne în sarcina părinților să îi ajute să își organizeze acest timp liber astfel încât, pe lângă joc să își facă loc rezolvarea temelor de vacanță sau a unor exerciții suplimentare, lectura unor cărți specifice vârstei, asumarea unor sarcini în gospodărie (nu impunerea lor).

În felul acesta copilul poate crește armonios, acumulând experiență de viață bogată, devenind responsabil pe construcția propriului său viitor.

Marele fizician Albert Einstein spunea că *școala trebuie să urmărească tot timpul ca tânărul să părăsească băncile ei nu ca specialist, ci ca o personalitate armonioasă.*

Aș completa această afirmație spunând că revine în sarcina familiei să fie o altfel de școală a copilului, una a bunei înțelegeri, a educării copilului către acel moment în care singur va fi capabil să își gestioneze responsabil atât bugetul de timp liber cât și celelalte resurse care îl pot ajuta să devină un om deplin.

Pentru că aici trebuie să se ajungă, de la copilul dependent de părinți și învățător, la tânărul capabil să se autoeduce, să fie un bun manager al timpului său liber, al energiei intelectuale și fizice de care dispune.

instît. Ionel-Cătălin Diaconu

Școala și familia

împreună pentru educația copiilor

Atât școala cât și familia au drept scop al existenței lor educația copiilor, devenirea acestora pe toate planurile personalității lor, astfel încât societatea de mâine să fie una mai bună.

Pentru ca efectul să fie maxim, cei doi factori trebuie să lucreze în deplin acord, să se completeze, să găsească împreună cele mai bune soluții la problemele ivite, așa cum încercăm la școala noastră.

Exemple ale bunei colaborări sunt destule în ultimile luni. Unele dintre familiile care au sprijinit școala au fost recompensate în semn de recunoștință cu o diplomă la sfârșitul anului școlar. Le mulțumim și pe această cale.

În spiritul ideii de completare reciprocă și de găsire a celor mai bune soluții, școala vine și în aceasta vară în sprijinul educației copiilor prin consultații gratuite în fiecare săptămână la efectuarea temelor și organizarea școlii de vară pentru cei interesați în a se perfecționa.

Vă urăm o vară fericită!

Școala ca o familie

evenimente speciale în viața școlarilor - zilele de naștere

Când anii ți se numără pe degetele de la mâini, e mare lucru ca părinții să îți organizeze sărbătorirea zilei de naștere alături de colegii tăi.

Părinții lui Radu, născut pe 19 iunie, au ținut ca, imediat după terminarea serbării de sfârșit de an școlar, să organizeze o petrecere pentru toți copiii. Un gest frumos care a adus și mai multă lumină în ochii limpezi de școlari.

La mulți ani, Radule!

Radu la aniversare

Inițiative laudate

3 Buletinul (in)formativ al Școlii Nr 3 Drăgușani
- O idee pentru îmbunătățirea relației școală-familie-societate

Numărul 4 din infzinul (magazinul informativ) intitulat 3 a fost la fel de apreciat pe Internet ca și celelalte numere. Reproducem aici, pentru cei care nu au acces la Internet comentariile câtorva cadre didactice din țară:

crystynadima comentează (2006-02-12 19:22:10):

Marele vinovat de falsa scară valorică a copiilor noștri îl identificăm rapid la o analiză superficială: Televiziunea, descoperirea epocală care în societatea românească, din lipsă de alternative viabile, a devenit capcana viciului, imbecilizându-l pe om, făcându-l să nu mai gândească, să nu mai acționeze. Vine omul acasă, mănâncă ceva în ritm de manea, se întinde pe pat, deschide televizorul, urmărește 3-4 telenovele siropoase (la cele românești nici nu mai trebuie să citească subtitrarea), plânge puțin și adoarme. A doua zi așteaptă rezolvarea miraculoasă a situației sale profesionale, financiare, familiale. Realitatea este una pe cât de complexă, pe atât de simplă de abordat. Școala este cea care trebuie să găsească metode și mijloace de atenuare a efectelor nocive ale televiziunii, prin asumarea managementului educațional. Știm foarte bine că, pentru a ajunge la schimbările comportamentale dorite, e nevoie ca asupra copilului să acționeze convergent principalii factori educaționali: **familia și școala**. Cum familia, influențată de propria experiență de viață, are tendința de a considera că e suficient a se ocupa doar de satisfacerea nevoilor primare ale copilului (hrană, îmbrăcăminte, cheltuieli zilnice), ignorând importanța comunicării afective și a dezvoltării sentimentului de apartenență, școlii îi revine sarcina educării familiei pentru educația copilului. O educație care

se face dincolo de băncile școlii și în afara orelor de clasă. Este **educația timpului liber al copilului și al părintelui**. Modele concrete ale unei astfel de educații ne-ai oferit și tu prin activitățile din școala de vară, și prin această foaie de suflet pentru părinți. Ține-o tot așa pentru că noi, cei mulți și mărunți lucrători la Direcția de Furnizare a Energiei Electrice și Termice pentru Suflet și Minte, vă suntem alături, stimate Cadre Didactice ale Școlii din Drăgușani!

Orarul personalizat pentru fiecare elev a fost apreciat cu 13 note de 10. Iată câteva comentarii:

grigore geta comentează (2006-05-13 22:40:10):

Foarte interesant și folositor. La anul voi avea clasa I. Aș putea să-l folosesc? Sunt sigură că îmi veți permite, așa că mulțumesc anticipat!

igtataru comentează (2006-05-14 22:32:32):

Felicitări! O idee grozavă! Mulțumesc și pentru celelalte lucrări. Elevii mei sunt fericiți când primesc un test realizat de SFetnicul. Sunteți un maestru în captarea atenției școlarului și nu numai a școlarului. Vă mulțumim, Domnule Institutator!

Proiectul excursiei **Orășean pentru o zi** a fost notat pe www.didactic.ro cu 10 note de 10. Iată un comentariu relevant:

delcea mihaela comentează (2006-07-04 17:08:01):

Sunt învățătoare la o școală din Dolj, situată la 10 km de Craiova. Mi se pare o idee extraordinară pentru copiii care nu au ocazia să viziteze ce este mai interesant de fapt într-un oraș, nu doar magazinele. Felicitări! Și cu aprobarea dvs. aș dori să derulez un asemenea proiect din toamnă.

Mulțumim tuturor pentru aprecieri și îi asigurăm că vor mai auzi multe lucruri bune despre noi, cei de la Școala Nr. 3 Drăgușani.

instît. Ionel-Cătălin Diaconu